

NARODNI LIST

Glasilno narodne stranke za Štajersko.

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta šte. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K. za pol leta 2 K. za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 16 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Okrajni odbor narodne stranke v Rušah priredi v nedeljo ob 2. uri popoldne velik shod, kjer se bo razpravljalo o volitvah v deželni zbor, o starostnem zavarovanju in še o drugih zanimivih stvareh. Pridite v velikem številu prebivalci ruške, lempaške, selniške, križevniške, pušavske fare in od drugod! Govorili bodo izborni govorniki.

Resolucija

sprejeta na javnih shodih narodne stranke dne 22. sušca 1908.

Na današnjih javnih shodih zbrani štajerski Slovenci se v polnem obsegu in z vso odločnostjo pridružimo sklepom štajerskih Slovencev, storjenim na javnih shodih dne 23. svečana t. l. in sicer glede zahtev o spremembi deželnozborskega volilnega zakona in deželnega reda, nadalje glede naših narodnih in gospodarskih in prosvetnih zahtev nasproti štajerski deželi, slednjič tudi soglašamo s protestom zaradi ponemčevanja Spod. Štajerske z imenovanjem nemških uradnikov za slovensko ljudstvo. Z ozirom na namero osrednje vlade na Dunaju rešiti pereče narodno vprašanje le v korist Nemcem na Češkem, z vso odločnostjo zahtevamo rešitev narodnega vprašanja na podlagi dosledne narodne enakopravnosti za vse narode, tudi za Slovence in na podlagi narodne samouprave. Slovenske in slovanske poslance pozivamo, da se uprejo vladni predlogi o narodni spravi med Nemci in Čehi v kraljevini Češki dotlej, dokler Nemci ne privolijo v zakonito zagotovitev narodnih pravic Slovencev nasproti Nemcem v oni meri, kakor iste na Češkem od Čehov zahtevajo.

9 shodov.

„Izdajalci naroda ne smejo med narod. Kmetje, na bran za svoj stan!“ Tako je hujskal „Slov. Gosp.“, kmečkozvezarski evangelij, svoje pokorne in ponižne ovčice na razbojniški posel razbijanja shodov narodne stranke minolo nedeljo. Toda ta evangelij danes nima več one čarobne

moči, da bi te pokorne in ponižne ovčice, od duhovnikov politično zapeljani kmetje in pristaši „stranke kmečkih zapeljivcev“, kar slepo šli čez drn in strn za njega oznanjevalci, ker je vendar strah pred ričetom večji nego moč in upliv „Slov. Gospodarja“. In tako se je zgodilo, da so naši nedeljski shodi (9 njih na številu) uspeli jako lepo in zapustili novo seme, seme napredka in seme naraščajoče narodne in politične zavednosti med narodom. Naskočili smo z uspehom nekatere nasprotniške pozicije (vsaj po njih domnevanju njihove!) kakor Sv. Miklavž, Sv. Barbara itd., prodrli smo v kraje, kjer sploh še shodov bilo ni, kakor Ivanjkovci, in zadovoljni smo z uspehi. Narod je zopet dvignil svoj glas in glasno zaklical vladi, da ne gre pometati s Slovenci, kakor bi se ji zljubilo, zaklical ji je zopet v spomin da zahteva slovenskih, domačih uradnikov, zahteval je odločno, da reši jezikovno odnosno narodno vprašanje enotno v celi državi in ne samo na Češkem na ljubo Nemcem, in konečno je obsodil sicer otročje-neamno, vendar pa tako drzno-nesramno, duhovniškega lista nevredno hujskanje „Slov. Gosp.“ zoper narodno stranko, češ, da je kriva odprtja srbskih mej, in zoper njene shode.

Evo poročila o raznih shodih:

Pri Sv. Miklavžu blizu Ormoža je bil sijajen shod. Nad 400 ljudi, večinoma domačinov, pa tudi narodnjakov iz bolfenske in središke fare, se je zbralo v prostorih g. Ivanuša. Vse sobe so bile natlačeno polne, in zunaj pod okni so stale množice ljudstva. Govoril je o zgoraj naznačenih zadevah, o volilni reformi za deželni zbor, o ureditvi jezikovnega vprašanja, o uradništvu in o položaju narodne stranke dr. Kukovec iz Celja, govoril tako, da mu najhujši nasprotniki, katerih je bilo tudi nekaj na shodu, niso mogli niti najmanj ugovarjati. Ljudstvo je kakor žejno pouka poslušalo lepa izvajanja govornikova in jim navdušeno pritrjevalo. Govoril je tudi gosp. Jakob Zadravec iz Središča v lepih besedah o ciljih narodne stranke. Ker je v šmiklavski župniji mnogo viničarjev in jih je bilo tudi mnogo na shodih, se je razpravljalo tudi o njihovem položaju. G. Robert Košar od Sv. Bolfenka je pa lepo razpravljalo o združništvu. V zadevi uradništva na Slov. Štajerskem se je

oglasil središki župan g. Šinko, ki je obenem shodu predsedoval, ter je v par drastičnih slučajih naslikal naravnost nečuveno škodo, ki jo imajo posebno slovenski kmetje v gospodarskem oziru zaradi nemških uradnikov, ki ne razumejo slovenskega kmeta. Zborovalci so enodušno pritrdili vsem sklepom, ki so bili predlagani, in je končalo zborovanje po nad dveurnem poteku mirno in dostojno. Tudi v Sv. Miklavžu, ki so ga smatrali gospodje pri S. K. Z. (stranki kmečkih zapeljivcev) za svojo trdnjavo, je zasejano seme napredka. Nevzdržen je tok časa in nezadržno je prodiranje narodne in politične zavednosti tudi v najčrnejše kraje naše domovine.

Nad vse pričakovanje je uspel shod v Ivanjkovcih pri Ormožu v gostilni gospe Kralj. Še niso imeli tam političnega shoda, in tudi proti temu prvemu shodu se je uprizorila grda in ostudna gonja od nasprotniške stranke. Celo shod k Veliki Nedelji so sklicali, samo da bi čim več ljudi odvabili s shoda narodne stranke. Župan Vraz, žal sorodnik velikega ilirskega pesnika svobode in napredka, Stanka Vraza, je z lažmi agitiral proti shodu, češ le pojdite na ta shod, boste videli, kako bodo duhovnike in križe iz šol metali itd., in s svojo lastno župansko roko je v svoji sveti županski jezi strgal tudi plakat, ki je oznanjal shod narodne stranke. Kakor rečeno, vse to ni nič pomagalo; zbralo se je 150—200 ljudi, samih resnih in razumnih mož. Z zanimanjem in navdušenjem so poslušali govornika dr. Kukoveca iz Celja, ki je v poldrugournem temeljitem govoru razpravljalo o že zgoraj označenih zadevah. Oglasil se je tudi g. Kozar ter je govoril o raznih kmetijstva in kmečkega delavstva se tičočih zadevah, posebej o starostnem zavarovanju, o lovski postavi, o postavi glede eksekucije itd. Govoril je jako razumno. Urednik Spindler je v kratkih besedah ozirogal „Gospodarjevo“ hujskanje zoper narodno stranko v zadevi odprtja srbskih mej, g. Lovro Petrovar je pa naslikal potrebo kmečke združitve v pravi kmečki organizaciji, v kmetijski družbi. Sklenilo se je ustanoviti za svetinjsko župnijo kmetijsko podružnico in se je izvolil v to pripravljalni odbor 9 mož, ki ima takoj storiti vse potrebne korake, da se podružnica ustanovi

LISTEK.

Krsta.

(Iz ruščine prevel Podravski.)

(Dalje.)

Nikolaj Leontjevič ju je topo gledal in usta so se mu kremžila na smeh. Le slabo se je zavedal tega, kar se je godilo okrog njega; v glavi mu je močno šumelo vsled izpite žganjice in radi dveh nočij prebitih brez spanja; pred seboj je videl ljubljenega že trohnečega otroka, ki je ležal na odru v zaduhli koči.

Nenadoma vstane.

„Ali že greste? Toda, čemu vam je treba hiteti? Senja, pomagaj ti našemu sosedu.“

„Na kak način?“

„Vidiš, Nikolaju Leontjeviču je umrl otrok; posel, ki ga je bil poslal v vas po krsto, se je napil ter se še ni vrnil. Truplo leži že tretji dan v takšni vročini, ali razumeš? Jaz vama dam deske, žago in sekuro, pojdi ter mu zbij skupaj krsto ti, ki si tudi deloma mizarški mojster.“

„Zelo rad . . .“

Nikolaj Leontjevič nekaj zamoljla, hoteč se opravičevati.

Mladi človek pa ga prijazno prime za roko ter ga odpelje iz sobe.

„Pojdiva, nu, pojdiva k vam, pri vas preskrbiva vse. Vi ste na vsak način samec. Da, pozabil sem . . .“

Vročina je pripekala še huje. Pod hladno senčnato utico Nikolaja Leontjeviča pa je kipel delo. Gospodar je meril, Zalski pa rezal in primerjal deske. Od njegove zdrave, krepke postave se je kar odbijala moč in mladost. V goste, kodraste lase se mu je nasulo žaganje; oči so mu gorele, z znojem pokrito lice je rudelo; delal je z veseljem slično šaljevemu kuharju v kuhinji, ne da bi bil pri tem le za trenutek umolknil; neprestano je pravil smešnice, se smejal ter s tem smehom bodril žalostna roditelja.

Nikolaj Leontjevič je bil ves upehan. Časih so se mu roke močno tresle. Mlada gospodinja je sedela v veži ter se ozirala za delom. Že trikrat je zbežala iz utice, da ne bi videla teh desek ter ne čula teh udarcev in rezanja; tudi sedaj jo

vleče nekam drugam, toda ona le sedi in sedi, kakor prikovana ter ogleduje brhko rast mladega človeka.

Evo, sedaj je vzel tri gotove deske in jel jih primerjati skupaj, iz tega nastane škatljica in v tej škatljici bo ležala njena deklica . . . Ondi pa je tudi že pokrov in kmalu bode vse gotovo. In ta zali človek, prišedši Bog sam vedi odkod, se neprestano smeji; kako viteške so njegove prsi s kakšno močjo maha sekuro in kako jo gleda.

„Žebli“, zakliče Zalski, „žebļev ni; brez žebļev ne morem zbiti ničesar.“

„Nikolaj Leontjevič si zamišljeno pogladi brado ter zamoljla:

„Žebļev res nisem prinesel od Alekseja Petroviča; moram zopet k njemu.“

In kakor je bil privajen, si popravi telovnik, poišče kučmo ter odide iz ute.

Ko mladi človek vidi, da se nahaja sam z gospodinja, postane resnobnejši; molčeče gorje revne matere je vplivalo tudi nanj; zamišljeno popevaje neko pesmico, nadaljuje svoje delo; ni si drznil gledati mlade ženske, vsekako pa je

čimpreje. Predlagane resolucije so bile enoglasno sprejete. Shodu je predsedoval gosp. Lovro Petrovar, podpredsednik je bil gosp. Simonič. Poleg domačinov so bili na shodu v lepem številu tudi kmetje iz Runča, celo iz Cvena in iz Logarovec. Ob veliki navdušenosti se je shod zaključil po skoro triurnem poteku.

V Bočni se je udeležilo shoda do 300 ljudi. Predsedoval je notar g. Drukar. Gosp. dr. Gvidon Sernek iz Celja je obširno razpravljal o volilni reformi za deželni zbor in o jezikovnem vprašanju, gosp. Drukar pa je pojasnjeval slovenske zahteve glede uradništva ter je žigosal postopanje vlade pri zadnjih sodnijskih imenovanjih. Sprejeta je bila resolucija, kakor na drugih shodih narodne stranke. Posebej pa se je zahtevalo: slovenske porotne obravnave v Celju, namestitev slovenskih uradnikov pri okrožnem sodišču in državnem pravdništvu v Celju, slovenske prizivne razprave pri nadsodišču v Gradcu in rešitev vseh slovenskih vlog tako pri nadsodišču kakor pri najvišjem sodišču v slovenskem jeziku in končno otvoritev meje za izvažanje lesa v Srbijo. Ostro se je obsodila pisava „Sl. Gospodarja“, njegovo hujskanje zoper narodno stranko, njegov izdajalski nastop v uradniškem vprašanju. Shod je pokazal, da je tudi gornjegrajski okraj vkljub vsem naporom nasprotnikov dostopen za narodno in napredno misel.

Sijajen je bil shod pri **Sv. Barbari v Haložah**. Klerikalci, na čelu jim župnik Vogrin in kaplan Rabuza, so hoteli zmanjšati utis našega shoda s tem, da so takoj, ko so zvedeli za shod narodne stranke, sklicali za Jožefovo svoj shod in povabili nanj Pišeka in druge „kapacitete“. Pišek jim je razlagal tam o „paurih“, o „kaufmanih“ itd. Hotel je namreč govoriti poljudno. Sram Vas bodi gospod poslanec, da se sramujete slovenskih besed in ponemčujete naše ljudstvo. Sicer pa imate menda dovolj dela v svojem okraju in pustite Haloze lepo pri miru. — Vkljub klerikalnim spletkam pa ali pa morda baš zaradi klerikalnih spletek je shod narodne stranke tako sijajno uspel. Nad 400 mož se je zbralo, kar je zahvaliti vzorni agitaciji naših vrlih narodnjakov tamkaj. Predsedoval je shodu g. Štamberger, podpredsednik je bil župan g. Žuran, zapisnikar pa g. Gnilšek ml. O deželnozbornski volilni reformi in o raznih zahtevah Slovencev do dežele je govoril g. Lešničar, o jezikovnem vprašanju pa g. dr. Karl Koderman. Ljudstvo je z velikim zanimanjem sledilo izvajanjem obeh govornikov in jima je navdušeno pritrjevalo. Sprejele so se razne resolucije, med drugimi sledeča: „Na javnem shodu narodne stranke pri Sv. Barbari zbrani slovenski kmetje z ogorčenjem obsojamo lažnivo, protikmečko in protinarodno pisavo „Slov. Gosp.“ in ga pozivljamo, naj preneha zastrupljati naše javno življenje z obrekovalnimi osebnimi napadi na slovenske rojake.“

Tako se je ljudstvo že na nešteti krajih izreklo zoper podivjanost „Slov. Gosp.“ in če imajo odločujoči činitelji pri njem le iskrico poštenja v sebi, bodo čuli ljudski glas.

Shod pri **Sv. Marku niže Ptuja** je bil primeroma slabše obiskan. Zbralo se je okoli 80

ljudi. Na predlog dr. Kodermana je predsedoval župan Vršič; v predsedstvo se izvoli še g. M. Brènič; zapisnikar je bil g. M. Lešnik. O dnevnem redu sta govorila gg. Lešničar in dr. Koderman. Navzoči kaplan Gričnik je delal sprva medklice, a je ob stvarnih izvajanjih obeh govornikov moral umolknuti. Govoril je tudi še g. Brenčič in sicer o cenitvi kmečkih posestev, ki se vrši prihodnje leto. G. učitelj Kosi je govoril o počitnicah na ljudski šoli, g. župan Vršič pa o razmerah v okr. šolskem svetu; želel je tudi, naj bi se na Dunaju vsi slovenski poslanci združili v eden klub. Povdarjamo to, ker je g. Vršič pristaš kmečke zveze (katera je bila na shodu v večini), one kmečke zveze, katere poslanci Korošec, Pišek, Rožkar in Benkovič so odklonili skupno postopanje s poslancema narodne stranke. Resolucija, katero priobčujemo na drugem mestu, je bila vkljub temu, da se je protivil kaplan Gričnik, z večino sprejeta.

Shoda v Ponikvi ob Juž. žel. se je udeležilo približno 100 kmetov, Z zanimanjem smo opazovali, da se je shoda udeležilo tudi precejšnje število „zvezarjev“, ki so izvajanja govornika g. dr. Janko Serneca s pazljivostjo zasledovali ter se popolnoma dostojno vedli. To posebej povdarjamo, ker smo drugod vajeni pri enakih povodih izbruhov strasti in nestrpnosti.

Shod je otvoril g. Anton Štor, ter imenoval predsednikom g. Franca Rataja.

G. dr. Janko Sernek je v obširnem govoru temeljito razpravljal o volilni reformi za deželni zbor, o uradniških imenovanjih, o rešitvi narodnega vprašanja itd.

Konečno je ožigosal perfidnost „Slov. Gospodarja“, ki je podrobno narodno delo narodne stranke smešil, ter je označil narodno mlačnost voditeljev kmečke zveze in njih slepoto za narodne težnje in koristi. Opozoril je tudi na izrek g. dr. Korošca z dne 7. svečana 1907, ki zasluži, da si ga zapomnimo za vedno, ko se je šlo za državnozbornski mandat v mestni skupini celjski.

Zvedeli smo tudi o drugem matadorju km. zveze dr. Benkoviču marsikaj zanimivega ter slišali, kako je Benkovič kazal svoj narodni ponos v Hrastniku in Trbovljah.

V vednem spominu nam ostane karakteristični izrek govornikov, s katerim je končal: „Delo narodne stranke bode končano, kadar se bode vsak Slovenec s ponosom čutil Slovenca!“ G. kaplan Ašič je posegel v debato, izjavil, da se z izvajanjem dr. Sernečevimi, kolikor se tičejo narodnih vprašanj, popolnoma strinja, in da le obžaluje, da je napadel „zaslužni“ list „Slov. Gosp.“ in „dično“ kmečko zvezo.

Na razna vprašanja je dr. Sernek stvarno odgovoril; na njegovo vprašanje pa, če ima kdo vodstvu nar. stranke glede narodnega dela sploh kaj očitati, mu ni nihče imel ničesar povedati.

Poročilo o shodu v **Grajski vasi** prinašamo v prilogi.

Shoda v **Rogatcu in v Sevnici** sta uspela zadovoljivo ob sicer manjši udeležbi kakor drugod. V Rogatcu sta govorila gg. dr. Kalan in Vinko Žurman, v Sevnici pa gg. dr. Karlovšek in Rebek. Agitacija za ta dva shoda je bila silno slaba, in

moramo to z obžalovanjem pribiti. Če kaka okrajna ali krajevna organizacija shod od vodstva stranke želi, potem je tudi njena dolžnost, da svojo dolžnost stori v agitaciji za udeležbo. Pa bodi kakorkoli, tudi v teh dveh krajih smo vkljub slabi udeležbi le pridobili in ničesar izgubili. Shodi pri Sv. Miklavžu, v Bočni, pri Barbari, v Grajski vasi in Ivanjkovcih pa nam dajejo za dan 22. marca sijajno zadoščenje.

Zadoščenje posebne vrste je pa za nas tudi dejstvo, da je hujskanje „Slov. Gosp.“ k razbitju naših shodov ostalo popolnoma brezuspešno. Na shodih v Bočni, pri Barbari, pri Miklavžu, v Ivanjkovcih — povsod je obsodilo zbrano ljudstvo to hujskanje, obsodilo je ta nemoralni boj zoper nas, in kar posebej povdarjamo: pri Sv. Miklavžu, v kraju, kjer hočeta biti župnik Meško in kaplan Bratušek neomejena gospodarja in komandanta, je bila predlagana zaupnica vodstvu narodne stranke in je bila soglasno sprejeta. To, gospoda, v današnjih razmerah pomeni veliko, in vodstvo stranke je ponosno na to naraščajočo zavednost našega ljudstva, izrečene mu zaupnice pa se bo izkazalo tudi vredno.

To se pravi: vodstvo narodne stranke vstraja na poti, ki si jo je začrtalo, na poti pozitivnega dela, na poti napredka. Ni je več moči na svetu, ki bi zadržala naš nevzdržni in neuttajni razvoj, ni je moči, ki bi nas zaustavila na tej poti. Naša bojna pesem bodi klic našega velikega pesnika Zupančiča:

mi gremo kakor vihar skozi noč,
mi gremo naprej, mi mladi!

Trgovinska pogodba s Srbijo.

Po dolgih pogajanjih se je sklenila dne 14. marca t. l. pogodba s Srbijo.

Nas zanimajo posebno one določbe, ki se tičejo naše živinoreje in kmetijstva sploh.

Srbski živinorejci so uvažali v prejšnjih letih povprečno 60.000 goved in 130.000 svinj, Po novi pogodbi se bo smelo uvažati v avstro-ogrsko državo samo 35.000 goved in 70.000 svinj, torej mnogo manj, in kar je važno — ne bo se smelo uvažati živih živalij, ampak samo zaklane. Pred klanjem se bo moralo po živinogledniku živo in potem po zdravstvenih organih mrtvo žival in meso pregledati in bo uvoz dovoljen le, ako ni iz zdravstvenih ozirov nobenih zaprek.

Uvoz je seveda dovoljen le proti plačilu colnine. Colnina se bo pobirala od žive teže in bo znašala: za govedo 9 K 40 v za vsak met. stot; med tem ko je v prejšnji pogodbi znašala colnina za vsako goved 9 K 52 v, se bo sedaj moralo plačati od vsake govedi, ki je recimo 500 kg teška, 47 K.

Za svinje je določena colnina do teže 110 kilogr. po 11 K komad, za tolste svinje pa za vsaki stot 10 K. — Po prejšnji pogodbi je znašala colnina za vsako svinjo 3 K 57 v.

Veterinarne pogodbe se s Srbijo ni sklenilo, ampak se je Avstro-Ogrska država v posebni izjavi le obvezala, da bo zdravstveno-varnostna sredstva le takrat uporabljala, kadar bo neobhodno potrebno, da se obvaruje naša živinoreja.

Perutnina se je po prejšnji pogodbi iz Srbije prosto izvažala. Sedaj je prosti uvoz (brez

čutil na sebi njen pogled, in ta pogled ga je delal otožnega.

„Sam hudir vedi, kako se naj obnašam proti njej; drugokrat bi bilo temu drugače . . . Toda zdaj . . . Naj bi se mož le kmalu vrnil!“

Preteklo so kake tri minute, kar Zalski nakrat začuje potajno ihtenje. Urno se ozre, spusti sekiro iz rok in že je bila jokajoča mlada ženska v njegovem naročju . . .

Tresoča se na vsem životu od njegovih vročih, strastnih poljubov, se mu niti ni branila, marveč se slično otroku pritoževala čez svoje gorje . . .

Ko se je mož vrnil z žebli, že gospodinje ni bilo več v utici. Zalski je potihoma žvižgal ter resno nadaljeval svoje delo, pripravljajoč krsti pokrov.

Šele dva dni pozneje, ko so bili otroka že pokopali, se je vrnil sel s svojega potovanja. Mož in žena sta sedela uprav na sadniku, ko se je prikazal izza griča gobec njima dobro znane kobile in obenem ž njo tudi oguljena, mračna glava poslančeva.

„No, no!“ je klical sel, priganjajoč kobilo, „čemu se ti tako zdeha, ti leni zlod?“

Ko zapazi gospodarja, zakirči glasno, očitno bodreč samega sebe:

„Stoj! Tir . . . Stoj, zlod. Zdravstvujte!“
Na to odpre lesu in se napoti ne z posebno krepkimi koraki k Nikolaju Leontjeviču.

Voz, na katerem je dospel, je predstavljal kaj mičen prizor. Cela gora kositernih loncev se je kaj mično lesketala na solncu ter se živo odbijala na slami; iz enega konca voza je molela telečja noga, vsa očrnela vsled vročine, iz drugega neobhodno potrebna stekleničica, iz tretjega nekaj nerazločnega; nad vsem tem pa se je kometno zibala krsta, obita z belim „glazetom“.

Bilo je očitno, da je poslanec vestno izvršil dano mu naročilo.

„Dospel sem“, reče, ogibajoč se pogleda Nikolaja Leontjeviča.

Ranocelnik je v svoji jezi, ki se mu je zbudila, komaj mogel odvrniti:

„Pozno, prepozno ste dospeli, ali čujete? Izvolite vse to —“ s temi besedami pokaže na voz, „izvolite vse to imeti sami, ali čujete! Meni pa dajte moj denar. Pija . . .“ Ni pa izrekel vsega marveč se obrnil ter se prekrižal.

„Kako vse?“ jeclja sel, „tudi krsto?“

„Tudi krsto! Da, tudi krsto!“

Sel je nekaj časa turobno ogledoval voz, nakrat pa začne na veliko začudenje naših zakonskih obračati voz.

„Kaj še“, je šepetal, „pa jo vzamem.“

Nikolaj Leontjevič je gledal za njim; sedaj je skomignil z rameni, pa znovič majal z glavo. Sel pa je med tem pognal konja na svoje revno dvorišče. Črez nekoliko minut je odšel odtod, močno se spotikajoč; pod pazduho je imel otročjo krsto; kaki dve minuti je nekaj premišljeval, pogledal na desno in na levo ter se napotil prek ulice k sosedu, ki je nekaj kopal v drevoredu.

„Mitrič, hej, Mitrič!“

„Kaj hočeš?“

„Kupi!“

„Kaj naj kupim?“

„Dam po ceni, kaj zala reč je!“ Po teh besedah zabobna z rokami po pokrovu.

Mitrič dvigne glavo ter široko odpre usta. „Krsta?“

„Otročja krsta, golobček moj! . . . kupi jo; stane sedem rubljev, dam ti jo za tri.“

Mitrič se končno zbrichta ter se nasmehne. Konec prihodnjih.

colnine) dovoljen le glede gosij, za drugo perutnino bo pa se moralo plačevati colnine 4 krone od vsakega met, stota.

Važna je tudi določba, da se bo smelo nvažati meso in perutnino samo na določena tržišča.

Za suhe češplje znaša carina po novi pogodbi po 8 K ozir. 10 K, za češpljev sok pa 5 K 50 v. — Dosedajna carina je znašala 3 K 57 v.

Za žito se je po novi pogodbi zvišala carina, in sicer za pšenico na 4 K 51 v, za rž za 4 K, za ječmen za 2 K 20 v, za oves za 3 K 37 v in za koruzo za 2 K 20 v.

Iz številjk je razvidno, da je sicer vlada pri sklepanju pogodbe s Srbijo varovala koristi našega kmetijstva, povdarjati se pa mora, da ne dovolj in da bi posebno glede živinoreje morala mejo proti tujim državam, torej tudi proti Srbiji zapreti ali vsaj uvoz še bolj omejiti. Kajti domačo živinorejo se mora varovati ne le pred kužnimi boleznimi, ki se prinašajo v našo državo od drugod, kjer tako strogih zdravstvenih odredb še nimajo, varovati se jo pa mora tudi glede cen, ker cene živini so že itak tako nizke, posebno letos, da pač nikakor ne gre, delati naši živinoreji še večjo konkurenco.

„Centrala za varstvo kmetijskih koristi na Dunaju“ poziva kmetijstvo na odpor proti srbski pogodbi in predlaga, naj kmečki poslanci zahtevajo od vlade, da predloži zbornici pogodbo.

To je po sedajnem stanju sicer neizvedljivo. Kajti ministerstvo ima v rokah popolnopravni zakon, glasom katerega lahko sklepa po svojem sprevidu trgovinske pogodbe s tujimi državami, in za ta zakon so glasovali tudi slovenski klerikalci, ki se sedaj kot pravi kmečki „prijatelji“ tako repenčijo in krivdo na druge zvrčajo. Kot demonstracijo proti vladi bi pa tudi mi ta korak pozdravili, želeči, da bi se koristi kmetijstva trajno in dobro varovale in da bi se vladi dokazalo, da agrarci ne dopustijo barantanja s svojimi težnjami in koristmi.

Iz političnega sveta.

Zaradi spremembe deželnega volilnega reda na Kranjskem so se že vršila pogajanja med strankami, a brez uspeha. Pogajanja se nadaljujejo pri ministerskem predsedniku Beku.

Kranjski deželni zbor bo sklican na dne 28. t. m. Izvoliti se morajo novi deželni odborniki.

Svobodomiselni in klerikalni Nemci so si zaobljubili, da bodo „složno“ postopali v narodnih vprašanjih, to je, da bodo složno skušali daviti Slované.

Nova stranka na Hrvatskem. Dr. Frank Jozua, njegov sin dr. Vladimir Frank in 6 drugih poslancev Starčevičeve stranke so izstopili iz te ter so ustanovili novo „hrvaško radikalno Starčevičevo stranko“. Predsednik te stranke je dr. Jozua Frank, podpredsednik pl. Pisarič, njihovo glasilo je pa list „Hrvatska Hrvatom“.

Ogrski minister Andraš je izjavil, da predloži ogrski zbornici načrt za novo volilno postavbo na Ogrskem še to spomlad.

Obrtno šolstvo. V proračunskem odseku je v seji dne 21. t. m. odgovarjal naučni minister dr. Marchet na razne želje in zahteve. Izjavil je, da se vrše glede prispevka za zgradbo poslopja za obrtno šolo v Ljubljani pogajanja s finančnim ministerstvom in je pričakovati ugodnega uspeha. Glede ustanovitve umetno-obrtne oziroma stavbno-obrtne šole na Sp. Štajerskem tudi s slovenskim učnim jezikom ne more ministerstvo ničesar ukreniti, dokler ne pride s tozadevno prošnjo kaka večja občina na Spod. Štajerskem, ki ponudi ob enem potrebne prostore in druge stvarne potrebščine, ko se to zgodi, vzame ministerstvo stvar brž v pretres.

V proračunskem odseku je dr. Korošec želel, naj bi se vzgojilo učiteljstvo za pletarske in čipkarske tečaje v slov. pokrajinah.

Ministerstvo za javna dela je ustanovljeno in je poverjeno dr. Gessmannu. Obsega stavbne zadeve, tehnične posle, vodne zgradbe, zgradbo cest in mostov, rudarstvo, pospeševanje obrti, tehnično preizkuševanje, merosodstvo, tehnično

in gospodarsko pospeševanje obrtnih proizvajanj, pospeševanje tujkega prometa itd. Ministerstvo je razdeljeno na 4 sekcije all oddelke.

V proračunskem odseku se je v seji dne 20. t. m. sprejela rezolucija, v kateri se zahteva med drugim, naj vlada pospeši izdelanje postavnega načrta za izboljšanje plač učiteljem obrtnih šol. Zahteva se nadalje izenačenje višjih državnih obrtnih šol in višjih trgovskih šol z višjimi gimnazijami glede dobrote enoletnega prostovoljstva in znižanje vojaške dobe na dve leti za absolute strokovnih, dvorazrednih trgovskih in šol za poslovodje. — Podržavljenje trgovskih šol se naj vrši še v večji meri in podpore nedržavnim trgovskim šolam se naj zvišajo. — Posl. dr. Ploj želi, naj vlada upošteva željo mesta Ljubljane za prispevek v svrhu sezidanja prostorov za snujočo se obrtno šolo. Na Spod. Štajerskem ni nikakšne strokovne šole, zato je potrebna takšna vsaj v Ljubljani. Na ta način bi se tudi omejil naval na gimnazije. Povdarjal je, da Slovenci nimamo niti ene trgovske strokovne šole in da so v Ljubljani v obilni meri dani pogoji za ustanovitev višje trgovske šole.

Slovansko-romanski blok. Dne 20. t. m. se je sestavil takoimenovani slovansko-romanski blok, v katerem so zastopane vse nenemške narodnosti. Za predsednika je bil izvoljen dalmatinski poslanec Vukovič, podpredsednikom pa Rumun Onciul. Posl. dr. Korošec je predlagal sledečo rezolucijo: „Z ozirom na to, da slovenskemu narodu po pozitivnem in natornem pravu zajamčena pravica do lastnega vsučilišča in z ozirom na to, da ustanovitev slovenske pravne fakultete v najkrajšem času odgovarja praktični potrebi, se vlada pozivlje, da vse primerno ukrene, da se tem zahtevam, ki jih stavlja ves slovenski narod soglasno in brez razlike strankarskega političnega mišljenja, kakor hitro mogoče ugodi. Vlada naj izdatno podpira nadarjene slovenske akademike s posebnimi štipendijami, da se bodo lahko izobrazili za vsučiliške profesorje, dotlej pa naj prizna za tozadevno državno polovico v Zagrebu napravljene izpite in doktorske diplome.“ Poslanec Romančuk je zahteval Rusinsko vsučilišče v Lvovu, posl. Conci italijansko pravno fakulteto v Trstu in priznanje izpitov na italijanskih univerzah, Vukovič pa priznanje izpitov na zagrebškem vsučilišču.

Volilna reforma za Istro. Sprejel se je vladni načrt za premembo deželnozbornskega volilnega reda za Istro. Ta načrt je sad kompromisa, ki je bil po vladnem posredovanju sprejet od hrvaško-slovenske in od italijanske stranke. Doslej je imel deželni zbor 33 članov, in sicer tri škofe, pet veleposestnikov, dva poslancev trgovske in obrtne zbornice, 11 mestnih in 12 kmečkih poslancev. V prihodnje bode v deželnem zboru 44 poslancev, namreč 5 veleposestnikov, 2 zastopnika trgovske in obrtne zbornice, 14 mestnih in 15 kmečkih poslancev ter 8 zastopnikov splošne kurije. Število deželnih odbornikov se pomnoži za enega. V varstvo manjšine se je določilo, da je za sklepanje o različnih zadevah potrebna kvalificirana večina v deželnem zboru in v deželnem odboru. Po dogovorjeni razdelitvi volilnih okrajev bo v prihodnjem deželnem zboru 25 italijanskih in 19 hrvaških in slovenskih poslancev, poleg teh pa še trije škofje. — Doslej je bilo v deželnem zboru 21 italijanskih in 9 hrvaških in slovenskih poslancev.

V proračunskem odseku se je razpravljala minole dni postavka „visoke šole“. Pri tej priliki so zastopniki raznih narodnosti stavili zahteve: Čehi zahtevajo vsučilišče na Moravskem v Brnu, Nemci istotam, Malorusi v Lvovu, Slovenci v Ljubljani, Italijani v Trstu. Pri tej razpravi se je razvnel tudi hud boj za svobodo nanka na vsučiliščih. Neki profesor Wahrmund na visoki šoli v Inomostu je namreč pri predavanjih o cerkvenem pravu izrekel neko mnenje, katero izvestnim „katoličanom“ ni bilo pogodu. Zato so klerikalci priredili naskok na naučnega ministra, hoteč ga prisiliti, naj Wahrunda odstavi. Pri tem naskoku je nemškim klerikalcem pridno pomagal tudi dr. Korošec. V reči, ki ga ne brigajo, vedno vtakne nos, da bi govoril za svoj volilni okraj, tega ne utegne.

Na Nizozemskem nameravajo prirediti splošno ljudsko glasovanje o prestolonasledstvu.

Cesarjeva bolezen se je že obrnila na boljše.

Državni zbor je sklican na 2. aprila.

General Šteselj je težko obolel na neurašteniji.

Čehi proti tlačenju nemadžarskih narodnosti na Ogrskem. Pod pokroviteljstvom praškega „Sokola“ se je vršilo minulo nedeljo 715 čeških zborovanj po vsem Češkem in Moravskem, na katerih se je odločno protestiralo zoper dogodke v Černovi ter zoper tlačenje nemadžarskih narodnosti na Ogrskem. Veeh zborovanj se je udeležilo nad 50.000 ljudi.

Hrvatska koalicija je izdala proglas na narod zaradi zadnjih dogodkov, posebno zaradi zatoritve sabora; v proglasu je izrečena ostra obsodba madžarske vlade in tudi dunajske, ostra obsodba nespoštovanja hrvaških pravic; koalicija pa vkljub temu pozivlje narod, naj vzdrži mir in red. Madžarski listi besne zaradi tega proglasa ter imenujejo koalicijo — izdajalsko. Pozivljejo bana in hrvaško vlado naravnost k nasilnostim. — Na Hrvatskem je prepovedana kolportaza časopisov.

Dopisi.

Iz Celja. Kakor slišimo, začne izhajati mesca aprila slovenska znanstvena knjižnica pod vodstvom eksekutive narodnoradikalnega dijaštva. Kot prvo delo tega novega za kulturni narodni razvoj prepotrebne novega književnega podjetja bo izhajal prevod znamenitega dela češkega strokovnjaka prof. dr. Drtine Myšlenkovy vyvoj evropského lidstva.) Delo bo izhajalo redno v večjih mesečnih sešitkih po 60 vin., pač po pajnizji ceni, ki je sploh mogoča, le tedaj, če se oglasi zadostno število plačujočih odjemalcev. — Opozarjam na to važno podjetje naše prijatelje, somišljenike, da zastavijo svoje moči v prospeh tega nam Slovincem krvavo potrebnega podjetja, ki je v zanesljivih rokah vodstva velike dijaške organizacije; — tako nastopamo po malem pot da bomo začeli polniti velike vrzeli, ki jih z žalostjo moramo priznati v naši slovenski znanstveni literaturi. Je pa to tudi zajedno pot, da se začnja tudi pri nas socializirati veda in znanost v najširše ljudske vrste. Pričakujemo, da bo naša napredna inteligenca razumevala ceniti pomen tega podjetja za razširjenje prave izobrazbe kot najizdatnejše in najrealnejše podlage napredne misli. — Uverjeni smo, da bodo naše knjižnice, naše čitalnice in izobraževalna društva med naročniki in tako med podporniki tega novega podjetja.

Teško je človeku, ko vidi, da tvori vso duševno hrano slovenskemu inteligentu ponajveč samo politično časopisje in če noče docela zastati in zakrkniti pa mora poseči po revijah, pisanih izključno v tujih jezikih. — Od tod izhaja tudi oni velik procent naših ljudi, ki zamre po naših „gnezdih“ vsemu duševnemu napredku, se hrani samo z novicami in še drugimi manj duhovitimi rubrikami dnevnega časopisja. In upravičeno se lahko reče, da so živeli ti ljudje morda kedaj v mladih letih nekaj duševnega življenja, v življenju samem, v domovini pa so konsekvntno opustili vse ono, kar naj znači inteligenta, da razumeva čas in življenje, da se ne izčrpa že v najboljših letih in mu ostane v najboljšem slučaju le še prazno navdušenje, brez vsake vsebine.

Globalja naša samoizobrazba in vzgoja bo tudi boljša narodna vzgoja!

Trbovlje. V nedeljo, dne 23. t. m. se je vrši pri nas t. zv. socialni kurz klerikalcev, ki se je jako klaverno obnesel. Bilo je kakih 50—60 udeležencev, a gotovo več kakor polovica je bilo soc. dem. in narodnjakov. Prišli so največ iz radovednosti, ker so klerikalci na vabilih razglašali, da pride več drž. posl. predavat. Prvi je govoril kranjski drž. poslanec dr. Krek, in sicer največ o kmečkih zadevah, da bi se namreč organizirali v „Kmečko zvezo“. Ves svoj govor je tako sukaj, kakor da bi ne bilo od danes naprej niti en dan več mogoče živeti brez „Kmečke zveze“; kajti naglašal je, da vsi moderni hlevi in vsa umetna gnojila, ako bi jih imel kmet na razpolago, ne rešijo kmeta, ako se ne organizira v „Kmečki zvezi“. To je bila nekaka reklama za kaplana Lončariča, ki je precej nato predlagal zaupnike bodoče „Kmečke zveze“, ki jo misli tukaj ustanoviti. In ravno tu se je pokazalo

kako v Trbovljah stvar stoji. Izmed približno kakih 12 zastopnikov, ki jih je predlagal, jih ni bilo niti polovica na shodu, in dva, ki sta bila nazvoča, sta celo naročnika „Narodnega lista“, drugi ki se niso shoda udeležili, so pa večinoma taki, ki se sploh nočejo v nobeno stvar vtikati, a najmanj pa zaupajo Lončariču, ker ga poznajo, da je strasten zdražbar. Pač žalostno, a resnično, kar bo najbližja bodočnost pokazala. Potem dobi besedo neki Moškerc. Po njegovem mnenju še niso soc. dem. nič drugega storili, kakor da zmirajo klerikalce z „ajmohtar“ in „farški podrepnik“. Temu gospodu pač ni menda več znano pri nas, kakor od včeraj do danes. Samo za 15 let nazaj naj bi se potrudil informirati, koliko smo delavci tukaj napredovali. To pri nas vsak šolarček ve. „Ajmohtar“ in „farški podrepnik“ pa izhaja iz tega, ker sta nekdanjšnji ravnatelj in trboveljski župnik oba na to delala, da bi vsakega delavca, ki se je dal skrivno na kakšen delavski časopis naročiti, brž iz Trbovelj spravila, in dotične delavce, ki so svoje sodelavce demokrate pri ravnateljstvu tožili, da so bili potem od dela odpuščeni in brez vsake penzije po svetu pognani, akoravno so po 20—30 let v provizijsko blagajno plačevali, dotične delavce so začeli zvati „ajmohtar“ ali „farški podrepnik“. In to po vsej pravici, ker ni gršega na svetu, kakor če trpin trpina ob kruh spravi, kar še sedaj klerikalci tako radi delajo, samo da se nad političnim nasprotnikom maščujejo. Najlepši dokaz, kam bi nas Moškerc s svojo strok. organizacijo pripeljal imamo delavci sedaj; najhujši agitatorji „Kmečke zveze“ in kršč. soc. strok. organizacije so ravno oni, ki so bili še lansko leto odborniki pri naši brat. sklad. in pri konzumu, ki je bil last brat. sklad. in torej last vseh delavcev udov; in ravno tisti možje so tako gospodarili, da so prodali konzum podjetniku, in nam veliko škodo prizadajali. Torej, g. Moškerc, dela dovolj, samo pri vaših agitatorjih začnite, naj svojo krivico popravijo, ako ste resnični delavski prijatelj. O našem drž. posl. dr. Benkoviču se pa sploh večina delavcev izraža, da je tako kakor naš nekdanji tajnik Linhart, kajti oba sta se nam prilizovala in oba sta hrastniškim Nemcem poklone delala in sicer takim Nemcem, ki bi slovenske delavce najrajši do belih kosti odrli. Torej gosp. Benkovič, če pridete, dobro, če ne, še bolje, brez vaših socialnih kurzov ravno tako lahko izhajamo, kakor brez nekdanjega Linharta. Gliha vkup štrih.

Iz št. Janža na Drav. polju. Naprošeu po Staršanih je povabil tukajšnji nadučitelj gosp. poslanca dr. M. Ploja, naj bi prišel in si ogledal škodo, ktero jim dela Drava, potisnjena vsled čudne regulacije čisto pod vas. Dr. Ploj je priredil dne 15. t. m. v prostorih Jožefa Sela shod, katerega se je vdeležila pretežna večina vplivnejših Janževčanov — in tudi odposlanci iz Slovenjevasi.

V lahko umljivem, nad uro trajajočem govoru je razložil g. poslanec pazljivim poslušalcem, kaj je že dosegel s svojimi tovariši v korist kmetijskega prebivalstva in kaj še hoče doseči v prihodnje. Posebne važnosti bo letošnje zasedanje dež. zboru, v katerem pride na dnevni red tudi volilna reforma. Slovenski poslanci bodo delali neustrašeno na to, da dobijo slovenski kmetje več mandatov ter da volijo v skupini veleposestnikov, — če ne pride do splošne in enake volilne pravice, — tudi kmetovalci, ki plačujejo 120 K čistega dobička. Hudo je prijemal gosp. poslanec tiste lažiprijatelje ljudstva, ki mu vsiljujejo „nemške“ šole. V teh ne smejo rabiti učitelji maternega jezika, nemškega pa otroci ne razumejo in se tako tudi nič ne naučijo. In ravno za to se gre „purgarjem“, ki hočejo kmeta še nadalje za nos voditi in ga izsesavati, ki ga hočejo trej neumnega imeti.

Se svojimi temeljitimi izvajanji je zadovoljil g. poslanec popolnoma vse navzoče. Potem so ga prosili zborovalci, naj pripomore, da se počitnice prelozijo na čas od 1. sept. do konca oktobra, ker rabijo takrat otroke najbolj. — G. doktor odgovarja na to, kako bi se naj ljudska šola preustrojila, da bi kmetom več koristila, da pa v zadevi počitnic ne more nič storiti. To je stvar okr. šolskih svetov in v njih imajo odločilno besedo po okr. zastopih izvoljeni udje. Skrb volilcev naj bo toraj, da zmagajo letos v ptujskem okrajnem zastopu naši možje, potem bo pa tudi vprašanje glede počitnic kmalo ugodno rešeno.

Opozorjen na čudno regulacijo Drave je rekel g. poslanec, da bo takoj drugi dan pojasnil merodajnim gospodom v Gradcu škodo, koja dela

voda ravno Janževčanom in Slovenjeveščanom, ter bo zahteval takojšnjo odpravo krivic.

V daljšem govoru je potem pokazal g. prof. kandidat Vesenjaka, kako marljivo deluje gospod poslanec ter je ostro zavračal vse neosnovane napade na g. dvornega svetnika. Spodbujal je dalje navzoče, naj se nikdar ne sramujejo maternega jezika, naj marveč povsod očitno kažejo, da so neustrašeni, zavedni Slovenci. Po g. učitelju Lešniku iz Zavrča prečitana resolucija, s katero se izreka g. poslancu popolno zaupanje in s katero se z ogorčenjem zavračajo vsi neutemeljeni napadi na njega, naj izvirajo od ktere koli strani, se je soglasno sprejela.

Slednjic se je domači nadučitelj g. doktorju iskreno zahvalil, da je vlihal prošnjo Janževčanov ter prišel k njim z obljubo pomoči.

Ker se ni oglasil nikdo več k besedi, sklenil je predsednik g. Miroslav Sel iz Starž lep shod, potem pa so spremljali zborovalci g. poslanca k Dravi, da se prepriča na lastne oči, koliko škode dela voda posestnikom.

Ta shod je v narodnem oziru zelo velikega pomena. Soglasna sodba tudi nasprotnikov je bila, da je g. poslanec izvrstna moč, da je zelo delaven in postrežljiv in da dobi ob prihodnjih volitvah tu velikansko večino. Shod pa je bil tudi poučen! Na ves glas kliče našo inteligenco in poslance: Občujte pogosto in prisrčno s prostim narodom, podpirajte, poučujte ga in tužne naše razmere se bodo kmalo zboljšale.

Iz Zrkovc. Predzadnje nedeljo je tukaj govoril g. dr. Kovačič. Razpravljal je zgodovino našega kraja jako stvarno in zanimivo.

Kaplan Kranjc ima veliko skrbi z Zrkovcami. Sedaj snuje pri nas podružnico „bralnega društva“ od Sv. Petra in sanja o velikem brodu čez Dravo. Hm, hm, — božji mlini meljejo . . .!

Kranjčev trud ne rodi dobrega sadu! To se je pokazalo pri zadnjih obč. volitvah. Z veliko silo smo spravili nekaj njegovih na volišče. In glej! Eden njegovih je po svoji neznačajnosti zakrivil, da ni prišel v odbor mož, ki sicer ni naš pristaš, ki pa je najzavednejši Slovenec naše občine. Ta mož je eden izmed tistih, ki trdi, da pri nas ni na mestu razdirajoča politika, temveč, da v naših krajih mora biti parola: Slovenec — Nemeč!

Iz Dolgoš. Pri nas se prav malo pozna, da je postni čas. Radi bodočih obč. volitev je vse pokonca. Agitira se na vso moč in skoro vsak večer postavijo pri Šalamunu novega kandidata za županski stolec. To vam je življenje! Pije se, da teče od miz, in kandidatje razvijajo z izbranimi besedami svoje programe. Ako ima gospa gostilničarica prav, potem imata največ „šanc“ Partlič in Majhenič. Z Lorbekom, s Tkalčičem in Šalamunom torej to pot ni nič! Tudi neverni Zemljič odpade, ker mu bo v kratkem prodal slovenski dr. Pipuš kanelijo. Pri nas je namreč navada, da ima vsak predstojnik v svoji hiši občinsko pisarno!! —

Misijon, ki se je pretečeni teden vršil v Hoči, ni le ženske navdal s sv. Duhom, temveč tudi nekatere zakonske „svojejavneže“ popolnoma predruščil. Posebno pregrehe proti 6. zapovedi božji so nekateri možje jeli silno sovražiti. Ni se torej čuditi, da se je pretečeno soboto neki posestnik iz naše vasi na glavnem trgu v Mariboru kakor petelin zakadil v deklo, v katerem je njegova žena videla že dalje časa prešestnico svojega moža. — Mož je sicer dejanski dokazal svoji ženi, da se presneto moti, a ta „špas“ bo veljal nekaj kronic.

Možje, ljubite svoje žene, a do meje!!

Hajdina pri Ptujju. Odkar imamo pri nas novega kaplana, ni več božjega miru. Sploh mi Hajdinčani nismo nič kaj zadovoljni s tem, kar smo dobili od sv. Urbana. Gospoda si menda misli, da je za nas vse dobro.

Dobili smo od tam nadučitelja Bezjaka, ki pa sliši rajši na ime Wesiak in je seveda kot tak nezmožen gojiti v naši deci narodni duh.

Naš sedanji kaplan nadaljuje svoje „plodnosno“ delo, kakor ga je začel na svojih prejšnjih štacijah, posebno pri Urbanu. Nekdaj so bili duhovniki slovenski prvoboriteli, so združevali Slovence ter jih navduševali; zdaj pa hujskajo Slovence proti Slovcu, če slučajno ni takega naziranja, kakor so oni. Tako dela naš kaplan, a ravno pri nas je tega najmanj treba ko nam itak preti nevarnost iz Ptujja.

V bralnem društvu so bili poleg Slov. Gospodarja in Našega Doma tudi časniki Domovina, Narodni List in Novi Slov. Štajerc in je bilo vse

dobro, niti prejšnji miroljubni ter poštenjši g. kaplan se ni nad tem spodtikal. Sedajni Podplatnik je zadnje tri izbacnil, češ, naj se naroče samo klerikalni časopisi, da se ne bi spravljalo ljudstva z njegovim denarjem ob vero. Ljudstvo ne sme torej slišati tudi druge plati zvoňa. Mar se bojite, g. kaplan, da bi spoznalo resnico ter se obrnilo proč od Vas? Skrivate se za vero, da se borite proti vsaki napredni misli. Kdor ne misli tako, kakor vi, je naprednjak, zato brezverec, zato ga je treba vničiti.

To je zloraba vere. Zgaga delati med ljudstvom in sovraštva pač ne uči Kristusova vera; Vaša že mogoče. Taka ne smejo biti svojstva katoliškega duhovnika!

Šele kratak čas ste pri nas, pa ste provzročili že mnogo slabega. Zagrešili ste velik narodni greh s tem, da sejete sovraštvo med Slovenci. Na vseh svojih prejšnjih štacijah ste ostali v slabem spominu. Saj se spominjate, da vam je na nekem shodu pri Urbanu nek kmet, ki Vas je videl, ko ste se od jeze peneč zaganjali v svoje nasprotnike, rekel: „Z Vami nikdar več!“

To se Vam bo zgodilo tudi pri nas, če boste počenjali naprej tako.

Kdo bi se potem čudil, če duhovščina nima več ugleda, kakoršnega je imela prejšnja! Saj si ga jemlje čisto sama, ker se tako izpostavlja in dela s takimi sredstvi. Več vere ste vzeli Vi, gospod kaplan, ljudstvu s svojim odurnim postopanjem, kot Domovina, Narodni List in Novi Slov. Štajerc. Resnica bode v oči, zato se jo mora zatirati, kaj ne?!

Štajerske novice.

Kaj bo pa zdaj? Ko je zmagal pri dež. zbornih volitvah klerikalni Triglav v vol. okraju, v katerega spadata tudi celjski in vranski okraj, torej Roblekov volilni okraj, so klerikalni listi, dasi sta ta dva okraja glasovala tudi takrat po veliki večini za naprednega kandidata in sta bila od drugih 4 preglasovana, pozivali Robleka, naj odstopi, češ da je v njegovem okraju zmagal klerikalec. Povedali seveda niso svojim vernim ovčicam, da je v Roblekovem volilnem okraju bila tudi pri teh volitvah napredna večina. — Pred kratkim so se vršile deželnozbornske volitve na Goriškem. Kandidirala sta tudi državnozbornska poslanca naprednjak Štrekelj in klerikalec Fon — oba v splošni kuriji, v kateri volijo vsi tisti, kakor v državni zbor. Štrekelj je zmagal. In glejte! Naprednjak Štrekelj je dobil v svojem državnozbornem volilnem okraju samo za 9 glasov manj kakor lani pri volitvah v državni zbor; dobil je v tem okraju 5008 glasov, klerikalec Fon pa 2855. Štrekelj je torej ondržal zaupanje v svojem državnozbornem volilnem okraju. Klerikalec Fon pa je dobil v svojem državnozbornem volilnem okraju lani 3590 glasov, letos pa samo 3418, torej za 172 glasov manj kot lani. Še bolj zanimivo je pa to: Fon je dobil v svojem državnozbornem vol. okraju 3418 glasov, naprednjak Štrekelj pa v tem okraju 3768 glasov; torej je dobil naprednjak Štrekelj v državnozbornem volilnem okraju klerikalca Fona 417 glasov več nego Fon sam. To se pravi: volilci so izrekli klerikalnemu poslancu Fonu v njegovem lastnem okraju silno nezaupnico in tu bi bilo pač na mestu, da se tak poslanec na tej časti zahvali. Radovedni smo, ali bodo klerikalni časopisi tudi Fona pozvali k odstopu. Od političnih nepoštenjakov seveda kaj takega ni pričakovati. „Slovenski Gospodar“, govori!

Ljubezen katoliškega duhovna do umrlih. — Večkrat smo že imeli dolžnost, opozoriti javnost in naše prijatelje na žalostno resnico, kako se naša duhovščina naravnost igra z nabožnim čustvovanjem našega ljudstva. Spet se je zgodil pred kratkim ta-le slučaj. — Kaplan Kovačič v Šmartnem je sprejel denar za mašo, ki bi jo naj bral v nedeljo ob desetih za umrle sorodnike Stožirjeve rodbine v Šmartnem. Kar naenkrat, menda na nasvet in željo sv. Duha, ki se v raznih časih in raznim gospodom duhovnikom nejednako prikazuje in z njimi govori, pa si je gosp. Kovačič premislil in oddal plačan denar za mašo g. župniku, češ, za te ljudi jaz ne berem maše! Ali se ne pravi to iz ljudi se norca delati? Rokodelca se ne more siliti, da napravi nekaj za gotovo plačo, če noče, naravno da se tudi mašnika ne more siliti, če smatra daritev maše za obrt, s katerim si služi denar. Povsod vidimo, da so postali v novejšem času naši duhovniki bolj odkritosrčni

in kažejo povsod, da jim je v življenju deveta briga, kar pridigujejo in učijo. To naj velja samo za „neumne“ kmete, ki naj slepo verujejo in storijo, kar jim duhovnik zapove, če ne, ima pa za nje pripravljen smrten greh in pekel, s katerim jim zagrozi. Nam je to vseeno, ne čutimo se dolžne braniti cerkve, nikakor pa ne pripustimo, da bi se duhovščina tako norčevala iz ljudstva in bi ono, kar je ljudstvu svetega, na tak drzen način izrabljala v strankarske agitacijske namene in javno žaljenje naših somišljenikov, kakor si je to dovolil kaplan Kovačič. Omenili smo to, ker čutimo za to sveto dolžnost, da se vedo ravnati naši somišljeniki in naj še vpije potem „Slovenec“ in „Gospodar“, kakor hoče, da „žremo“ katoliške duhovnike.

Naši nedeljski shodi in nemški listi. Nemški časopisi so prinesli vest o naših shodih. To je zopet spekle nekega „nemškega“ Celjana in napisal je v graško tetko „Tagespost“, da so ti naši shodi brez pomena, ker smo se na njih baje samo na Gospodarja jezili, in druge take neumnosti. Končne pravi: da ti shodi nič ne pomenijo, kaže dejstvo, da klerikalni časopisi sploh niso o njih nič pisali. — Ti ljube duše! K razbitju shodov je pozival „Slov. Gospodar“, njegovi nemški prijatelji pa nočejo o tem nič vedeti. Nam je seveda prav, da nas nemško časopisje zaradi naših shodov, posebno zaradi njih narodnega značaja napada, ker to kaže samo, da smo na popolnoma pravi poti.

Dr. Korošec — hlapec nemških krščanskih socialistov. Na drugem mestu poročamo, da so nemški krščanski in katoliški politiki sklenili, da bodo v narodnih vprašanjih šli čez drn in strn za nemškimi „svobododomisljivimi“ strankami, to se pravi, kadar se bo šlo za narodne zahteve Slovanov v državnem zboru, bodo nemški „liberalci“ in klerikalci šli skupno v boj proti tem zahtevam. Naravno bi bilo in slovanskega politika dostojno, da s takimi ljudmi nima nikake zveze. Pa kakor so naši klerikalci se prodali vladi, kakor so z „mirno“ vestjo glasovali proti našim kmečkim koristim za pogodbo z Madžari, kakor so privolili v zadnja sodnijska imenovanja, — tako tudi zdaj nimajo niti trohice narodnega čuta in ponosa, tako so se tudi zdaj prodali — a tokrat nemškemu klerikalcem ter jim delajo sramotno štafazo v njihovem boju proti svobodi nauka na vseučilišču. — Dr. Korošec je postal hlapec dr. Gessmanna in dr. Luegerja ter opravlja v proračunskem odseku, kjer ni niti besedice znil za naše narodne zahteve, službo lakaja, pokornega slugo nemških klerikalcev.

V zadevi celjskega gimnazijskega vprašanja pa tudi o slov. ljudskošolskem vprašanju se je posvetoval min. predsednik baron Beck večeraj 25. t. m. z gg. dr. Kukovcem, dr. Hrašovcem in dr. Korošcem. Upamo, da ne bo ostalo samo pri posvetovanjih, ampak se bo vprašanje končno v smislu naših zahtev rešilo.

Razveljavljena obsodba. Poroča se, da je najvišje sodišče na Dunaju razveljavilo pravorek okrožnega sodišča v Mariboru, s katerim je bil orehovski Wratschko obsojen zaradi podkupovanja volilcev. V razsodbi najvišjega sodišča se trdi, da izpovedbe prič Veberiča in Keglja niso verodostojne. O stvari še izpregovorimo.

Hinavci. Dr. Korošec in dr. Benkovič na Dunaju zahajata v razne dvomljive lokale, v kabarete, v orfeje itd. kjer se izobrazujeta in si bistrata duha ob petju in dviganju nog raznih mednarodnih žensk dvomljive vrednosti. O tem so poročali svoj čas celo dunajski listi, in po njih seveda tudi slovenski, pa pobožna gospoda nista niti z besedo tega tajila. Torej bo res! — Sedaj pa prideta istadva pobožna gospoda, pa napadata po „Slov. Gosp.“ poslanca dr. Ploja, ker se je ta udeležil slavnosti, ki jo je priredilo visokošolsko društvo „Slovenija“ v spomin začetniku slovenske književnosti, Trubarju, ki je bil slučajno protestant. Slavilo se je moža ne kot protestanta, ampak kot prvega slovenskega književnika. Pobožna dr. Korošec in Benkovič pa sedaj hinavsko zavijata oči: jej, jej, na tako slavnost je šel Ploj, kjer luterane slavijo itd. Seveda, njuna zabava po kabareti in orfejih med propalimi ženskami je bolj — katoliška!

Štajerska kmetijska družba in Slovenci. Ko so naši svojedobni politični voditelji začeli širiti gibanje „proč od Gradca“, so smatrali za veliko politično delo, ko so rekli: mi nočemo nič več imeti z Gradcem opraviti. Tako tudi nasproti kmetijski družbi. To je bila seveda neumnost. V obstoječih razmerah, dokler se ločitev ne doseže,

dajati v Gradec denar v obliki davkov, a ne skušati iz Gradca dobiti čim največ nazaj v obliki podpiranja gospodarskega napredka, to ni realna politika, ampak politično šušmarstvo. V zadnjem času smo hvala bogu krenili na drugo pot. Trezni razum je zopet prevladal. Pridno se snujejo podružnice tudi po slovenskem Štajerskem, stare se budijo k življenju, neko novo agrarno gibanje se je začelo. Somišljeniki narodne stranke to gibanje povsod pospešujejo. Naše zahteve do kmetijske družbe so znane. Ena teh je vsaj deloma že izpolnjena. Kakor poročamo na drugem mestu, so bili na letošnjem občnem zboru družbe izvoljeni tudi 3 Slovenci v osrednji odbor. To je nekaj. A zaraditega z drugimi našimi zahtevami ne bomo zaspali, ampak jih vedno in vedno povdarjali, in povdarjala jih bota v osrednjem odboru družbe tudi naša somišljenika Roš in Mursa. — Prešli smo od idealne gospodarske na praktično gospodarsko politiko in na tej poti ostanemo. Somišljeniki, podpirajte povsod to delo!

Komisar Brešar in jubilejni fond. Nekateri časopisi so poročali, da celjski komisar Breschar nalaga ves denar, ki ga plačujejo občine za jubilejno ustanovo, v mestni celjski „šparkasi“. Prepričali smo se, da to ne odgovarja resnici, ampak Breschar nalaga polovico v mestni, polovico pa v južnoštajerski hranilnici v Celju. Naša zahteva pa je, da nalaga denar, plačan od slovenskih občin, ves v južnoštajerski hranilnici.

Razveljavljene občinske volitve. Preteklo jesen so se vršile v Stoprcih občinske volitve, pri katerih so bili zmagali štajercijanci z velikimi nepostavnostmi z nezadovoljno večino. Sedaj je c. kr. namestnika volitve razveljavila. Župan se nahaja v sodnijski preiskavi zaradi ponarejanja volilnih imenikov, ki so bili med razporejenjem menda trikrat premenjeni in ponarejeni. Radovedni smo, če bo tudi sedaj „Štajerc“ poročal tako na dolgo in široko, kakor je takrat, ko so dobili njegovi pristaši s sleparijami večino.

Nezaupnico poslancu dr. Ploju so izrekli na shodu laži-kmečke zveze pri Veliki Nedelji dne 22. t. m. Na shodu je bilo polno žensk in otrok. Govoril je Pišek, dalje Leskovar. Rezolucijo, s katero se izreka nezaupnica poslancu dr. Ploju, so kar vtihotali med druge. Nas končno klerikalna komedija ne briga preveč in dr. Ploja menda tudi nezaupnica ne bo bogvekakolelela.

„Katoliško“ politično društvo za ormoški okraj s sedežem pri Sv. Tomažu (seveda mora biti sedež dekanije tudi sedež političnega društva!) so ustanovili na zvezarskem shodu pri Veliki Nedelji. Torej jim je dozrajno tudi „katoliško“ politično društvo še premalo katoliško! — Morda bo to marsikomu odprlo oči, da bo vedel končno, kje je torišče njegovega političnega dela!

Občinski odbor v Ljubnem v Gor. Savinski dolini je sklenil v trajen spomin letošnjega jubileja, napraviti v trgu vodovod, ki bo stal okrog 30.000 kron in bo iz višočine 50 m ter daljave 2400 m dovajal na sekundo 8 lit. izvrstne studenčnice, ki se bo po ceveh razdelila v vsa poslopja trga in v dva „hidranta“. — Podjetje je prevzela tvrdka „Greiniz“ v Gradcu in že cevi iz samega jekla izdeluje.

Občinske volitve v Velenju dne 23. t. m. so se izvršile mirno v znamenju — klerikalnega verolomstva. Od okoli 500 volilcev jih je prišlo volit — 58. Naprednjaki se niso udeležili, zato so pa klerikalci vse naprednjake iz odbora vrgli, tudi poslanca Ježovnika. Oče Špenk, slabo znamenje za bodočnost so te volitve. Čez tri leta — oče Špenk — tajne volitve bodo — takrat sfrčite Vi z vsemi Vašimi adjutanti iz občinskega odbora. To tudi zaslužite za to, ker tako imenitno znate držati svojo moško besedo. Sedaj vas poznamo in ne boste nas več premotili s svojo „miroljubnostjo“. Ali ste Vi mož? Ne, marijoneta, s katero pometa župnik Cizej. In s takimi bomo obračunali!

Iz Savinske doline. Umetna gnojila za gnojenje travnikov in sicer Tomaževo žlindro, rudninski superfosfat, kajnit in kalijevo sol dobijo udje kranjske kmet. družbe pri navedeni druabi. Razun navedenih vrst pa ima družba tudi kostni superfosfat in kostno moko v zalogi. Za gnojenje travnikov, osobito pa za gnojenje hmelja, žita, vinske trte, detelje itd. se pa rabiyo z največjim uspehom kali-amonijakov-superfosfatov, katera gnojila so naši kmetovalci dosedaj bili primorani kupovati v kemični tovarni v Hrastniku proti takojšnjemu plačilu in za visoko ceno. Poleg tega pa so posestniki in uradniki kemične tovarne v Hrastniku zagrizeni nasprotniki slovenskega življa,

katerega bi najraje popolnoma uničili in katerega hočejo z ustanovitvijo nemške šole v slovenskem Hrastniku ponemčiti. — V vsaki stroki je treba konkurence, katera je pogoj za nadaljni napredek. Kemična tovarna v Hrastniku pa je bila dosedaj tekorekoč brez konkurence in vsled tega si gospodje mislijo, da smo domački kmetovalci odvisni od njih, na drugi strani pa da z nami smelo delajo, kar hočejo. — Z zadovoljstvom moramo torej pozdraviti, da je tudi kemični tovarni v Hrastniku nastala konkurenca v tvrdki, katera se nahaja v prvi poljedelski deželi naše države, na Češkem, in se glasi: „Blovisky & Comp.“, kemična tovarna v Pragi, Vaclavské nám. št. 43. Zastopnik navedene tvrdke je lani prvokrat potoval po Slovenskem, je nabral mnogo naročil za navedeno tovarno, katera pošlje v vse avstrijske dežele najboljša umetna gnojila za primerne cene in pod jako ugodnimi plačilnimi pogoji.

Kako vas, slovenski kmetje, ljubijo očetje ptujskega „Štajerca“. Kako vneti so Ornig in njegovi kumpani za blagostanje slovenskega kmeta, o tem pripoveduje „Novi Slov. Štajerc“ sledeči zanimivi slučaj: „V neki občini (ime na razpolago) so zajci napravili strahovito škodo. Lov ima tam Ornigov prijatelj notar Filarferro. Izmed vseh oškodovanih kmetov so se odločili trije slovenski kmetje veleposestniki, da na vsak način hočejo imeti odškodnino. Cenilna komisija je odmerila enemu 103 K, drugemu 79 K in tretjemu 61 K. Seveda je bila škoda veliko občutnejša. Označeni trije možje so dobili pravde v vseh pristojnih instancah. Človek bi mislil, da jim bo radi tega škoda takoj izplačana, pa ne! Notar Filarferro si je izmislil hitro dvoje: lov je dal prepisati na svojega sina dr. Filarferro, ta pa je izjavil, da nima nič premoženja! Dalje pa je rekel, da ni v lovski postavi imenovana oblast, ki bi iztirjala odškodnino, torej je začel zavlačevati pravdo s tem, da hoče vedeti, katera oblast ali glavarstvo ali sodnija ga lahko prisili, — da izplača odškodnino. Najnesramnejše pri tem pa se nam zdi pri vsem to, da Filarferro ve, da je dolžan vsled pravomočnih obsodb plačati škodo in je tudi odškodnino že vložil pri glavarstvu, samo izplačati je ne pusti, češ da se bodo potem oglasili za odškodnino vsi kmetje, če se tem trem izplača. Torej ta mož dobro ve, da je obvezan plačati, le zato vse zavlačuje, da ne bi prišli drugi kmetje tudi po svoje pravice. — Tukaj imate slovenski rojaki vzgled, kako ljubezen, kako pravičnost imajo nemškutarski mestni gospodje, katere zagovarja Linhart v ptujskem „Štajercu“! Mi dobro vemo, da je več kmetov le radi tega prijaznih nemškutarski meščanski kliki, ker v svoji poštenosti ne mislijo in ne morejo verjeti, da more človek tako lagati in zavijati resnico, kakor se godi to v ptujskem „Štajercu“, oni pričakujejo tudi, da bodo sladkim, a lažnjivim besedam sledila poštena dejanja njim v prid. Toda bridko se bodo varali! Stotine in stotine slučajev kaže, da izrabljajo štajercijanski očetje naše slovensko ljudstvo le v svoje samopašne namene. — Proč s takimi škodljivci, proč z njihovim priliznenim glasilom ptujskim „Štajercem“!

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Premeščen je naš postajenačelnik Oton Vamberger k prometnemu inšpektoratu na Dunaj.

Iz poštne službe. Trgovski minister je imenoval poštne upravitelja Maksa Krischana v Ptuj za višjega upravitelja.

Iz davčne službe. Davčni esistent Maks Fekonja je premeščen iz Celja v Cmurek.

Iz železniške službe. Prometni vodja Kügler iz Kapfenberga je imenovan za postajenačelnika v Celju.

Iz poštne službe. Poštni asistent Ivan Vračko je premeščen iz Gradca v Knittelfeld, Anton Klemenčič pa iz Gradca v Št. Vid na Koroško.

Za slovensko obrtno šolstvo se je zavzel v seji proračunskega odseka posl. dr. Ploj. Predlagal je med drugim rezolucijo, v kateri se pozivlja vlado, naj ustanovi za Spodnje Štajersko umetno-obrtno strokovno šolo s stavbeno-rokodelskim tečajem, v kateri bi se poučevalo tudi v slovenskem jeziku. O njegovih ostalih zahtevah govorimo v političnem delu lista.

Ustrelil se je v torek 24. t. m. v Celju sod. pristav g. Fr. Korošec. Pravega vzroka samomoru se ne ve. Pravijo, da je imel neozdravljivo želodčno bolezen, raka. V občevarstvu je bil ljubezniv in, dasi Nemeč po mišljenju, nikdar prenapet. V kratkem bi se imel poročiti. Pred nedavnim je bil imenovan v Ptuj.

ZADRUGA „LASTNI DOM“ V CELJU

se je preselila s svojo pisarno v lastne prostore

Celje .. Rotovška ulica šte. 12, I. nadstropje .. Celje

Uradije vsako **sredo** in **soboto** predpoldne. **Pojasnila** se dobijo vsak dan pri tajniku v pisarni ali pa pri udih načelstva. Zadruga „Lastni dom“ je **kreditni zavod** in sprejema od vsakogar **hranilne vloge**, katere **obrestuje stalno** po

5%

od dneva vloge do dneva vzdiga. **Rentni davek** plačuje zadruga sama, ne da bi ga vlagateljem odtegovala. Zadruga dovoljuje v prvi vrsti **stavbeni kredit** ter predujme na knjižne terjatve, račune itd. do gotove visokosti in po dogovoru. — Vlagateljem so na razpolaganje **hranilni nabiralniki (pušice)**, ki so najpripravnije sredstvo za varčevanje. Izmed slovenskih zavodov ima le zadruga „Lastni dom“ vpeljane te hranilne nabiralnike.

73 16-8

83 3-3

Proda se lepo

posestvo

s hišo, velikim hlevom in gozdom, pet minut oddaljeno od prijaznega trga na Spodnjem Štajerskem po zelo ugodni ceni. Ponudbe na naslov: „Ugodna kupčija“ poste restante Sv. Jurij ob juž. železnici.

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

7 52-13

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniki peresa peresniki radirke kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolo-nama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, učiteljske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Častna zaloga šol. zvezčkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štampilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami od najpreprostejše do najfinejše.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznano dobro blago. Solidna in točna postrežba.

Služkinjo

sprejme takoj rodbina, ki biva sedaj v večjem mestu ter se preseli spomladi na imenitno graščino. Pogoji: znanje lepe slovenščine, izkušnje v gospodinjstvu, priporočila od dobrih rodbin, zdravje, srednja starost. — Plača po dogovoru. — Ponudbe se naj pošljejo na naslov: **F. Kmetič**, Gradec, Brockmann-gasse 118/III. 59 3-3

8 18-13

Ljutomerčana

zajamčeno pristno vino le iz ormožkega okraja raznih letnikov ima **veliko množino** po nizkih cenah **na prodaj**

Kletarsko društvo v Ormoži.

Adolf Bursik

čevljar v Celju, Gledališka ulica št. 9

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah.

52-13

Pazite

letos pri kupovanju oblek in drugega manufakturnega blaga na trgovsko hišo

R. Stermecki, Celje, v kateri se mora zaradi prezidavanja trgovine velikanska zaloga novodošlega spomladanskega in letnega blaga popolnoma odprodati. — Cene čudovito nizke. Vzorci proti vrnitvi na vse strani franko in zastonj.

Kdor želi kupiti uro, srebrnino ali zlatnino, naj se obrne na največjo in najcenejšo tvrdko

Rafael Salmič

v „Narodnem domu“ v Celju

Velikanska zaloga niklastih, jeklenih, srebrnih in zlatih žepnih ur, budilk, vsakovrstnih stenskih ur, srebrnih in zlatih prstanov, uhanov, zapestnic, verižic, priveskov itd. Velika izbor očal, naočnikov, zdravniških in drugih termometrov, barometrov, tehtnic za vino, mošt, žganje itd. Prosim, oglejte si mojo trgovino in zalogo.

Velika delavnica za vsakovrstna popravila.

Vsakomur je na ogled stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Naročite cenike, katere razpošiljam zastonj in poštnine prosto.

Točna postrežba! Nizke cene!

